

TERUG

Actuele zedenkomedie in twee bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TERUG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARIJKE DWARSMAN - DE KONING, 45 tot 50 jaar, mag ook iets ouder. Gescheiden van Paul ten Haaf. Door de scheiding verbitterd en wraakzuchtig geworden, cynisch en sarcastisch.

BERNADETTE DWARSMAN, haar dochter. Ietwat simpel. Een jaar of dertig, of jonger. Wil graag een goede band houden met haar vader Paul en haar moeder Marijke. Ze lijdt onder de scheiding van haar ouders. Althans, dat zegt zij.

BETSY DE KONING, moeder van Marijke. Oma van Bernadette. Leeftijd aanpassen. Nuchter en zakelijk. 'Van een relatie moet je beter worden'. Een zekere mate van harteloosheid is haar niet vreemd.

VIOLETTA VAN VLIJMEN, vriendin van Bernadette. Yuppentype, erg met zichzelf bezig. Houdt veel van uitgaan, dure vrienden, mooie cadeaus, en gaat er vandoor met de vriend van Bernadette. Verslaafd aan haar smartphone.

STELLA SOMBROEK, nieuwe vriendin van Paul ten Haaf. De relatie staat lichtelijk onder druk, want Stella is nogal wispelturig, flirterig en losbandig. Ziet in menig man een nieuwe partner of relatie. En Stella houdt van een stevige slok.

PAUL TEN HAAF, ex-man van Marijke en de vader van Bernadette, althans, daar is hij zelf van overtuigd. Oma Betsy is nog steeds zeer van hem gecharmeerd en zou niets liever willen dan het huwelijk tussen haar dochter Marijke en schoonzoon Paul weer hersteld werd.

VIKTOR STELLINGA, een mogelijke nieuwe vriend van Marijke. Hij zegt dat hij beurshandelaar is, geld verdient met beleggingen en bankzaken, maar oma vertrouwt 'm niet. Zij vindt Viktor een gelijke glibber. Maar misschien toch bruikbaar? Viktor spreekt met een zachte 'G' want hij komt uit Venlo.

FREDDY NORDANUS, vriendje van Bernadette. Een zweverig type, student kunstgeschiedenis, bijna afgestudeerd en komt langzamerhand tot het besef dat geen bedrijf of instelling op hem zit te wachten. Heeft al diverse andere studies geprobeerd met

hetzelfde resultaat. Kan nergens een baan krijgen, werkt nu als maaltijdbezorger.

DECOR:

Een normale woon/eetkamer, door regie zelf te bepalen. Houd het simpel! Zwart achterdoek, een enkel zetstuk. Het publiek komt voor het toneelspel, en niet voor een complete verbouwing.

EERSTE BEDRIJF

(als het stuk begint zit Marijke op het toneel een krant te lezen, dat kan aan een eettafel of in een fauteuil. Drinkt een kop koffie of thee. Er staat ook een thee- of koffiepote op tafel. Ze merkt bijna niet eens dat haar dochter Bernadette van rechts opkomt)

BERNADETTE: *(komt van rechts op, een beetje aarzelend, daarna vlot en vrolijk)* Hallo mam! Eh...eh... Mag ik je wat vragen? Of ben je bezig?

MARIJKE: *(nauwelijks geïnteresseerd, leest door in haar krant)* Hmm... Ja, ja... Ik zit even te lezen.... Wat wil je vragen? O, en schenk even koffie/thee in.... We eten straks pizza, ik heb er eentje besteld, die wordt zo gebracht... Ik had geen zin om te koken. Wat is er?

BERNADETTE: Mag mijn vriendin Violetta van Vlijmen hier een paar dagen logeren? Haar moeder is weggelopen, haar vader is failliet en haar vriend heeft het uitgemaakt. Ze is ten einde raad.

MARIJKE: Zo, dat is niet mis. Was je daarom gisteravond zo laat thuis? Ik dacht dat je met een vriendje naar boven stommelde... Ik heb maar niets gevraagd, want tegenwoordig zien jullie alles als een 'inbreuk op je privacy'. Vooruit, dat moet dan maar, het is hier toch net een doorlopend hotel. Verder nog iets? Violetta van Vlijmen, VVV, ik moet dan steeds aan die voetbalclub uit Venlo denken. En ik heb helemaal niets met die plaats. Toch speelt het steeds maar door mijn hoofd. Venlo. Vreemd.

BERNADETTE: Fijn dat je het goed vindt, mams... Voor Violetta. We hebben in het café wat zitten praten en wat gedronken.... Eigenlijk meer dan goed voor ons was... Ze ligt nu op de slaapbank in mijn zolderkamer. Ze blijft maar een paar dagen. Ze is zó verdrietig! O ja, en dan heb ik nog een nieuwtje: het is uit.

MARIJKE: Met wie is het uit? Sorry hoor, jij ruilt net zo makkelijk van vriendje als ik van schone zakdoek. Hoe heet deze?

BERNADETTE: *(schenkt zichzelf een kop koffie of thee in, neemt een slokje)* Nee, niet met Freddy... Dat is zo'n lieverd. Ik bedoel....

MARIJKE: *(haar in de rede vallend)* O, heet deze Freddy? Ik moet nog steeds wennen aan die vorige. Of was dat een bevlieging van zeer tijdelijke aard?

BERNADETTE: *(korzelig)* Dat was Michael. Te aarzelend, te afwachtend. Traag. Ik houd van opschieten. Hij beviel niet.

MARIJKE: Pas maar op dat jij niet bevalt. Ik bedoel, midden in je studietijd een baby krijgen... Niet zo wenselijk. Goed, deze nieuwe

vriend heet dus Freddy? Of had je het daar niet over?

BERNADETTE: Ik bedoel: pappa. Het gaat over pappa.

MARIJKE: (*verveeld, verstrooid, ondertussen verder lezend*)

Hmmm, ja... Wat is er nou weer met je vader?

BERNADETTE: Hij heeft het uitgemaakt met Stella.

MARIJKE: (*berustend en ironisch*) Ja, dat doet-ie iedere keer... Maar ze knoopt haar bloes half open en dan gaat-ie weer voor de bijl.

Die man is met een natte vinger te lijmen.

BERNADETTE: Deze keer lag het anders... Hij kwam thuis en er stond een andere auto op de oprit.

MARIJKE: (*geringschattend*) Aha. Parkeerproblemen in de buurt?

BERNADETTE: En zij lag met een loodgieter in bed.

MARIJKE: Weet je vader ook eens hoe dat voelt... Ik kwam een keer thuis en hij lag met de krantenbezorgster in bed... Of met de werkster... Eén keer met de buurvrouw, maar dat was een vergissing, zei hij.

BERNADETTE: Pappa is helemaal verkeerd bezig. Daar moeten we iets aan doen.

MARIJKE: (*fel tot Bernadette*) Jouw vader kan geen vrouw met rust laten... Dát mankeert hem!

BERNADETTE: (*nonchalant en een beetje trots*) Mijn vader is nu eenmaal een womanizer... Een Don Juan. Dat heeft Violetta met jongens. Ze klitten achter haar aan.

MARIJKE: (*met stijgende verbeterheid en woede*) Misschien vinden jullie dat in jullie kringen acceptabel, maar ik werd er doodziek van... Altijd dat geflirt, altijd z'n pik achterna, en het kon 'm niet schelen hoe oud of jong ze waren... Als er maar een gat in zat! Kleuterjuffen, onderwijzeressen, leraressen Frans... Werksters, meisjes die folders kwamen bezorgen... Ze wilden op den duur liever niet dat-ie bij jouw school op ouderavond kwam, op zo'n tien minuten gesprek... Moesten ze 'm weer uit het materialenhok halen, waar-ie stond te vozen met een stagiaire... Bah. En wat jouw vriendin Violetta betreft: daar hadden we vroeger een naam voor.

BERNADETTE: Hoe noemden jullie dat?

MARIJKE: Een afgelikte boterham. En pas op: zo'n naam heb je binnen een week, en je raakt hem de rest van je leven niet meer kwijt. Je vader was een enorme versierder, hij was met geen vrouw te vertrouwen. Sommige vrouwen zijn daar erg gevoelig voor.

BERNADETTE: (*verrast, gaat tegenover haar moeder zitten*) Mam! Maar hij kwam toch bij jou niets te kort?

MARIJKE: (*triest*) Hij was onverzadigbaar. In het begin vond ik dat wel leuk, eigenlijk, zo'n kerel die jou steeds bespringt, die niet

genoeg van je kan krijgen... Dat duurt zes weken. Dan heeft-ie alle openingen gehad en gaat-ie op jacht naar verse waar. Maar ja, jij was onderweg, want al z'n schoten zijn raak, en ik dacht dat ik het wel aankon... Niet dus. Na jouw geboorte was zijn eerste vraag wanneer hij weer kon... Dat duurde hem iets te lang dus pakte hij de kraamverzorgster.

BERNADETTE: *(verbluft)* Waarom heb je dat niet eerder verteld?

MARIJKE: *(sarcastisch)* Omdat niemand het wilde geloven! Pappa Paul! Die aardige charmante vader! Die altijd alles voor iedereen over had! Die gezellige Pappa Paul! Ik ben er ook ingestonken. Een smerige viezerik is het. Met z'n mooie praatjes en glibberige manieren. En z'n centen natuurlijk, want hij had als uitgever wel iets te verteren. Hij had een neus voor bestsellers, van sommige boeken is hij steenrijk geworden. En dan was er natuurlijk altijd wel weer een leuke jonge schrijfster die hij moest 'begeleiden'. Ja, rechtstreeks het bed in, natuurlijk. Of languit op de keukentafel, daar hield-ie ook nogal van. Of in de garage, daar stond de stretcher klaar.

BERNADETTE: *(ontsteld)* Heeft niemand je gewaarschuwd dan? Je moeder? Oma?

MARIJKE: *(schamper en honend)* Oma! Nou, die wond-ie helemaal om zijn vinger! Hij was toch de ideale schoonzoon? Goed gebekt, wélgemanierd, altijd keurig in het pak, rookte niet, dronk nauwelijks... Wat-ie wél deed, en waar ik veel later pas achter kwam, dat was niet zichtbaar... 'Die jongen moet je zien te houden', zo praatte ze op me in. 'Daar word je beter van.' Ik werd er zenuwziek van. Na drie jaar was ik het zat. Gelukkig had ik een goeie advocaat, die sleepte er een prima alimentatie voor ons uit.

BERNADETTE: *(beteuterd en teleurgesteld)* O, dan vraag ik maar niet verder... Ik dacht dat.... Nou ja. Laat maar.

MARIJKE: *(nieuwsgierig)* Wat wou je vragen, Bernadette?

BERNADETTE: Ik heb een vraag van Pappa. Maar ik denk dat ik die vraag beter niet kan stellen.

MARIJKE: Wat wou die vader van jou dan via jou aan mij vragen?

BERNADETTE: Hij wil terug.

MARIJKE: *(neemt net een slok koffie of thee, schrikt, verslikt zich, begint hevig te hoesten)* Hij wil wat?!?!?

BERNADETTE: Oma vond het ook een goed plan.

MARIJKE: *(geërgerd en kwaad opstaand, loopt driftig heen en weer op het toneel)* Oma! Wat heeft oma hier in vredesnaam mee te maken?

BERNADETTE: Zij zegt: jouw moeder en jouw vader zijn een perfect

koppel. Je moeder is weer onder de pannen, die hertrouwt toch nooit meer, en je vader is zo langzamerhand wel uitgeraasd.

MARIJKE: *(nors)* Uitgeneukt, zal ze bedoelen. Hoe haalt ze het in haar malle hoofd. Je vader terug? Ik ga nog liever naar een naturistencamping in het Zuidpoolgebied. Alleen maar omdat die Stella nu aan haar kuiten heeft getrokken? Hij heeft zó weer een ander! Dat duurt bij jouw vader geen 24 uur.

BERNADETTE: Oma komt straks hier om een en ander te bespreken.

MARIJKE: *(stomverbaasd, naar adem happend, stotterend van verbazing, stampvoetend)* Zeg! Wat zitten jullie allemaal achter mijn rug te bekokstoven? Ik verdóm het! Je vader terugnemen? Als ik gek was.

BERNADETTE: *(vlak, neutraal en rustig, met een licht sarrende ondertoon)* Het huis staat overigens nog steeds op zijn naam.

MARIJKE: *(zichtbaar in de war)* Ja, nou, én? Ik mag er toch wel íéts aan overhouden, na alle ellende van jankende meiden en zwangere wichten?

BERNADETTE: *(peinzend voor zich uit)* Ik zou het ook wel weer erg prettig vinden. Een gewoon gezin. Een vader die naar je vraagt. Een moeder die niet iedere vent als een potentiële verkrachter ziet. Oma op bezoek. Gezellige feestdagen met Sinterklaas en Kerst.

MARIJKE: Het is niet te geloven. Mijn dochter en mijn moeder stippelen samen mijn toekomst uit. Met de man die ik al twintig jaar niet meer gezien heb. En net nu ik...

BERNADETTE: En net nu ik wat?

MARIJKE: *(lichtelijk in de war, enigermate onzeker, weet zich niet goed raad)* Ja, hoor eens... Je hebt tegenwoordig datingsites. Tinder, Second Love, Parship... Je hoeft er geen deur voor uit. En daar heb ik een heel aardig iemand keren kennen. Zo maar, op een avond, op tv was toch niets... Een soort bankier. Viktor heet hij. Hij zit in het bankwezen. Beetje bankieren, beetje beleggen... Dat soort werk. Heel sympathiek. Komt uit het Zuiden. Ergens uit Limburg, geloof ik.

BERNADETTE: *(loopt verontwaardigd heen en weer)* Daar heb je mij niets over verteld! En ik woon hier óók!

MARIJKE: Ja, zo nu en dan. M'n lieve kind, ik ga niet direct met 'm sámenwonen... Ik kijk wel uit! Ik ben wijs geworden, ik heb m'n lesje wel geleerd... Eerst elkaar wat beter leren kennen. En of het allemaal wel klopt wat-ie zegt, want ik ben uiterst voorzichtig geworden. Eerst maar eens kijken of het past.

BERNADETTE: Kijken of wát past? Je gaat toch niet meteen met

hem...

MARIJKE: *(fel)* En daar heb ik mijn moeder, of mijn dochter, écht niet voor nodig!

BERNADETTE: *(parmantig)* Oma en ik denken daar héél anders over. Oma komt zo dadelijk, om het erover te hebben.

MARIJKE: *(nijdig, stampvoetend)* Het moet toch verdomme niet gekker worden! Ik mag toch zelf wel uitmaken wie ik in mijn eigen huis uitnodig! *(van links komt op Oma Betsy de Koning)*

BETSY: *(spottend)* Jouw eigen huis? Laat me niet lachen! Je ex betaalt al bijna twintig jaar de hypotheek, de aflossing en de verzekeringen. En ik heb een sleutel van het huis, om een oogje in het zeil gehouden. Dat je het niet uitwoont en zo. Verder betaalt jouw ex de OZB, de afvalstoffenheffing, de rioolbelasting en de waterschapslasten. *(richt zich tot de zaal)* Goedenavond, dames en heren. Ik ben Betsy de Koning, de moeder van Marijke hier en Bernadette is mijn kleindochter. Dat vertel ik u maar even, voordat u denkt 'Wie is dat nou weer, wat komt dat vervelende ouwe mens hier doen?' Ik grijp dus even in, voordat het helemaal fout gaat. Ach, je moet die jonge mensen alles uitleggen.

MARIJKE: *(driftig)* Moeder! Als ik je nodig heb ben je er niet, en als ik je kan missen als kiespijn loop je hinderlijk voor m'n voeten. Waarom bel je niet even als je langs wilt komen?

BETSY: Omdat je toch nooit je telefoon opneemt. En op appjes reageer je niet, digibeet die je bent.

BERNADETTE: Ja, hinderlijk is dat, hè, zo'n moeder die niet met haar tijd meegaat. Maar ze zit wel op Tinder, Parship en Second Love. Dat kan ze dan weer wél.

MARIJKE: *(trots)* Ik laat me niet kennen.

BETSY: *(tot Bernadette)* Heb je je vader nog kunnen bereiken?

BERNADETTE: Jazeker... Ik verwacht hem ieder ogenblik.

MARIJKE: *(heeft met stijgende verbazing en ergernis het gesprek tussen oma en Bernadette aangehoord)* Ho hoo hoooo!!! Wacht eens even... Heb ik hier nog iets te vertellen? Wat komt Paul hier doen? Wat is dit allemaal? Wat mót ik met mijn ex?

BETSY: *(ferm)* Het wordt tijd dat jij en Paul dat onzinnige gekibbel eens eindigen.

MARIJKE: *(stomverbaasd, hevig gechoqueerd)* Onzinnig gekibbel? Hij besodemieterde me met de halve stad!

BETSY: *(nonchalant en vergoelijkend)* Ach kind, doe daar toch niet zo moeilijk over. Zo zijn mannen nu eenmaal. Jagers. Jouw vader was ook zo'n lieverdje niet, maar dan ga je toch niet meteen van je kerel scheiden? Je weet wat je hebt, je moet nog maar afwachten

wat je krijgt.

MARIJKE: (*verbeten*) Hij deed het verdomme zowat waar ik bij was!

BETSY: Dan ga je maar even de deur uit. Boodschappen doen of zo. Lekker shoppen, als je vader weer eens zo'n bui had kocht ik een nieuwe bontjas. Met zijn creditcard, dat wel natuurlijk. Of een nieuw horloge, een Rolex of een Cartier... Zei hij niets van. En die dure uurwerkjes houden hun waarde, da's altijd leuk voor later. (*veel betekenend met een vette knipoog richting zaal, onderwijl een fraai polshorloge tonend*) Een klokje voor de dorst.

BERNADETTE: (*blij en opgewekt*) Ik zou het heel leuk vinden als pappa weer terug kwam.

MARIJKE: (*driftig op het toneel heen en weer stampend*) Nou, ik niet! Om de dooie dood niet! Met z'n smoezen. Z'n uitvluchten. Z'n onwaarschijnlijke verhalen. Hij moest toch zo nodig? Hoe heette die laatste vlam van 'm ook weer?

BETSY: (*vormelijk, met uitgestreken gezicht*) Stella. Stella, zo heette ze. Een heel charmante vrouw.

MARIJKE: (*witheet*) Een ordinaire del was het. Een sloerie. Een stoephoer. Een snol van het zuiverste water. Daar was een complete voetbalclub overheen gegaan, mét supporters. Als ze op een barkruk ging zitten zakte ze er overheen. Bah.

BERNADETTE: Ik had wel het idee dat ze van pappa hield.

MARIJKE: (*schril en uiterst verontwaardigd*) Ja, natuurlijk mocht ze 'm wel! Fijne reisjes naar de Verenigde Staten, op vakantie mee naar Bali, d'r neus en d'r reet stopte hij voll!

BETSY: (*onschuldig*) Dat laatste weet ik niet, maar misschien zocht-ie dat wel. Jij was nooit zo'n zinnelijk type, als kind al niet. Terwijl Paul een buitengewoon warmbloedige man was. Eh... Is. Ja. Hij maakte zelfs mij het hof. (*zich vergenoegd schuddend en wentelend*) Heerlijk vond ik dat. Dat je van zo'n jonge vent nog aandacht krijgt. Lekker. Voel je dat je nog een beetje méételt.

MARIJKE: (*ontzet*) Moeder! Je wilt me toch niet vertellen dat JIJ met Paul... Nee! Zeg dat het niet waar is. (*aarzelend*) Of eh... Toch?

BETSY: (*spijtig*) Nee, natuurlijk niet. Dat tempo dat hij aan de dag legde, dat kon ik niet meer bijhouden. Daar heb ik de leeftijd niet meer voor. En dan al die ingewikkelde standjes.... Daarvan krijg ik het in mijn rug. Ach, ik ben te oud voor die rotzooi. (*guitig en snel tot de zaal*) Maar leuk vond ik het wel.

BERNADETTE: Mijn vader is dan ook een erg leuke man.

MARIJKE: (*stamelend van opwindning*) Ga toch weg! Jouw vader is met geen vrouw te vertrouwen. Op zeker moment had hij drie vriendinnen. Daar sprak hij mee af, gewoon, hier thuis, want dat

waren dan zogenaamde 'zakenrelaties'.

BETSY: Misschien ging hij ermee kwartetten. Had hij genoeg van een trio.

MARIJKE: *(verbeten heen en weer lopend, terwijl Betsy en Bernadette rustig aan tafel zitten)* Ja, ga 'm een beetje zitten te verdedigen ook nog! Waar zijn jullie mee bezig?

BETSY: *(rustig en met klem betogend)* Ik wil dat mijn kleindochter hier weer gelukkig wordt. Ze lijdt onder jullie scheiding. Ze mist haar vader, juist in deze periode. Dochters hebben een vader nodig, een rots in de branding, een steun en toeverlaat. En enige financiële zekerheid in deze onrustige tijden is ook nooit weg.

MARIJKE: *(ijverig knikkend)* Juist ja. Daarom. Waar denken jullie dat ik mee bezig ben? Ik heb een heel aardige man leren kennen via internet. Een bankier. Hij doet iets met beleggingen en zo. Ik heb 'm verteld over Bernadette, die wil hij graag leren kennen.

BERNADETTE: *(boos, armen over elkaar, rug naar het publiek)* Nou, ik hém niet. Ik héb al een vader. Ik hoef er geen tweede bij.

BETSY: *(waardierend)* Een bankier zeg je? Interessant! Kijk, dat verandert de zaak. Een bankier. Hmmm tsja. Da's natuurlijk ook niet mis. Het kan nooit kwaad een paar extra ijzers in het vuur te hebben. Hoe heet hij? Ken ik hem? En Bernadette, doe niet zo kinderachtig. Geef een ander ook eens een kans. Kijk, je eerste vader blijft natuurlijk Pappa Paul, maar eentje in de reserve is altijd meegenomen. *(tot Marijke)* Tsja kindje, wat zal ik zeggen... Kijk, met Paul weet je wat je krijgt, je oude leventje weer terug, en dat moet je met die bankier nog maar afwachten... Maar hun bonussen zijn niet te versmaden! En dan nog die eindejaarsuitkeringen... Heerlijk! Stel me eens aan hem voor!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto